

căinau că nu mai aveau mâncare – copiii cereau, de fapt, *ciungă* și țigări și au vrut să (ne) ia aparatul de fotografiat. La frontieră, grănicerii români s-au comportat ca niște anchetatori, bătându-și joc de noi în fel și chip. Francezii au mai ținut un discurs despre democrație, convingși de utilitatea lui...! ...Mă îngrozește uitarea colectivă. A ține minte nu înseamnă a te da cu capul de pereți în fiecare dimineață. A ține minte înseamnă a-ți trăi viața firesc, fără a pierde vreo fărâmbă din marile și micile bucurii pe care ți le oferă ea...”

...!!!

Și iartă-i, Doamne, „păcatele” ei! Pentru că:

- Este fiica celebrului aviator Constantin Cantacuzino – Băzu și a Ancăi Diamandy;
- Este, prin alianță, nepoata lui George Enescu și legatară sa testamentară;
- Este nepoata prințesei moldave Maruca Cantacuzino;
- Este autoarea mai multor romane scrise în limbile română și franceză;
- Este arestată, pe nedrept, la numai 16 ani, sub învinuirea de complot, înaltă trădare și acțiune subversivă împotriva regimului roșu, „bucurându-se”, mai apoi, de „binefacerile reeducării”, prin teroare, în pușcăriile patriei – 14 la număr! – adevărate temnițe-ubliete, cu nume de sinistră amintire: Văcărești, Jilava, Pipera, Târgșor, Mislea, Malmaison etc., iubindu-și țara și neamul care a odrăslit-o... Așadar, fii, Doamne, martorul inimii mele, iertându-mi tăgada!... Pentru că și la îngeri se umblă cu șoldă!

Dan SANDU

Paralelisme

În viață, ca și în matematică, noțiunea de paralelism sare în ochi de la distanță. O celebră axiomă spune că dacă două drepte sunt paralele cu o a treia dreaptă, atunci și ele sunt paralele. E adevărat: cu o floare nu se face primăvară, dar cu o axiomă tocim dus-întors toate scările istoriei din trecutul și prezentul unor țări pe care le-ai scrutat cu pașii, cu inima și mai ales cu lumina ochilor.

În amurg de toamnă și în prag de iarnă am vizitat Insula Creta și Nordul Italiei: Veneția și Padova, respectiv, împrejurările acestor localități superbe.

Fiecare secundă, fiecare pas, îmi scormonea curiozitatea și paralelismul ideologic și existențial cu locurile dragi mie – Grădina Maicii Domnului – România.

Dumnezeu a făcut lumea în șapte zile, cer, iarbă, păsări etc., etc., dar probabil și Măriei Sale i-au rămas între degete resturi pe care a uitat să le ascundă vederii noastre.

Lucrul acesta mi-a dat de gândit. În Creta, curățenia reprezentată oglinda grecilor dintre ape. Nici o străduță, cât de îngustă, n-am văzut să se etaleze cu mucuri de țigară, hârtii, cârpe, plastic etc. Aloe Vera și măslinii înmiresmau aerul pudrat cu sare de mare, chemându-te continuu la bronzat pe o plajă cu nisip mașcat adus de valurile mării, din adâncurile ei, pentru a ciuguli între degete pietricele colorate, smulse probabil de la colierele legendarelor gorgone.

Fericit ești când mergi la muzee, la plimbare, la o cafea. La restaurante, fructele de mare, diversele meniuri sunt însoțite, gratuit, de un rachieu grecesc, care deschide pofta gurmanzilor, acel ouzo care se servește, după spusele lor, doar într-o atmosferă prietenoasă.

De remarcat este și faptul

că majoritatea restaurantelor au chelneri români care s-au adaptat condițiilor și principiilor cretane.

Am întâlnit și un taraf improvizat de „români” care cântă manele și merg cu pălăria în mână de la masă la masă după câțiva bănuți.

Și am întâlnit, la un capăt de stradă, doar o „româncă” dornică să adune ceva bani pentru copilul pe care-l ținea strâns la piept. Acest pasaj descrie în mică măsură dreapta Creta din axioma enunțată mai sus.

Cei drept, paralela la care m-am gândit este dreapta Italia.

Cele două drepte sunt paralele de la un capăt la altul, de la minus la plus infinit.

Aici, în împrejurimile Veneției, toate străzile și drumurile sunt impecabile.

Nu sunt denivelări în asfalt, nu sunt găuri. Semnalizarea circulației este lesne de descris, calificativul este maxim. Curățenia este la ea acasă. Centrele istorice, Veneția și Padova, sunt pline de turiști din toată lumea. Frumos, frumos, frumos!...

Seara, carnea crudă a iedulețelor din România este luată în vizor de clienții cu bani de pe cine știe ce meleaguri.

A treia dreaptă ar fi România. O știm cu toții, flămândă de noutăți, de dor de muncă sau de destrăbălare. Doamne, această dreaptă suferă torsioni, contuzii, rățaciri, iubire și dispreț.

Dar cine este de vină?

Răspunsul este unic: politicienii care sunt umbre reci pe fața pământului, ei nu știu cum și pentru ce ar trebui să fie icoane în Grădina Maicii Domnului. Sunt propriile lor simboluri satanice!

Probabil, când Dumnezeu a făcut asemenea creaturi, le-a făcut din resturile Lui menajere!

Marin MOSCU